

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2553

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Maja Mandić, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa dr. sc. Dražen Lučić, predsjednik Vijeća, uz sudjelovanje OT-Optima Telekom d.d. iz Zagreba, Bani 75/a, u svojstvu zainteresirane osobe, koju zastupa opunomoćenica Irena Bošnjaković, radi određivanja naknada unutar standardne ponude za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji, u sjednici vijeća održanoj 28. listopada 2015.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, klasa: UP/I-344-01/13-05/39, urbroj: 376-11-14-9 od 25. ožujka 2014.

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom u točki 1. izreke se određuju izmjene i dopune Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji na način pobliže opisan u navedenoj točki izreke. Nadalje se u točki 2. izreke tužitelj obvezuje da iz Standardne ponude za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji ukloni sve odredbe koje su protivne odredbama iz točke 1. izreke ove odluke, dok u preostalim dijelovima Standardna ponuda tužitelja, za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji ostaje nepromijenjena. U točki 3. izreke osporene odluke se tužitelj obvezuje u Standardnu ponudu, za uslugu najma korisničke linije ugraditi jednokratnu naknadu za migraciju s usluge izdvojenog pristupa lokalnoj petlji ili potpetlji na uslugu najma korisničke linije kako je navedeno u Pravitku 1. ove odluke.

U točki 4. osporene odluke se tužitelj obvezuje najkasnije do 14. travnja 2014. objaviti na svojim internetskim stranicama i od 28. travnja 2014. početi primjenjivati Standardnu ponudu Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji s ugrađenim izmjenama iz točke 1. izreke ove Odluke, odnosno Standardnu ponudu Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu najma korisničke linije s ugrađenim izmjenama iz točke 3. izreke ove Odluke.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj u bitnom navodi da je to rješenje nezakonito iz razloga nepravilne primjene materijalnog prava te zbog povrede pravila postupka, te pobija Odluku samo u dijelu točke 1.6.

Nastavno u tužbi obrazlaže zbog čega smatra da rečena točka osporene odluke koju pobija nije u skladu s Analizom tržišta. Stoga smatra da mu niti pobliže navedene obveze nisu mogle biti naložene niti dodatni uvjeti koji se odnose na ispunjavanje načela pravičnosti, razločnosti i pravodobnosti, jer je već Analizom tržišta tužitelj obavezan da za potrebe operatora korisnika osigura osnovnu (Standardnu) razinu ostvarivanja usluge, pri čemu je tuženik ostavio tužitelju mogućnost da usluge omogući i pod nekim drugačijim eventualno boljim uvjetima. Time je ostavio na slobodnu volju operatorima korisnicima i HT-u da se dogovore o drugačijim uvjetima, odnosno o

boljim uvjetima vezanim za otklon kvara/smetnji što ujedno nije i obveza tužitelja. Dakle tvrdi da je suprotno navedenom u Analizi tržišta tuženik u točki 1.6. Odluke nametnuo tužitelju obvezu da uslugu otklona kvara/smetnje omogući operatorima i u rokovima kraćim od onih koji su propisani kao standardni, definirajući pri tome točno vrijeme u kojem je tužitelj obavezan otkloniti kvar, odnosno točno definirajući naknadu koju su operatori korisnici obvezni platiti tužitelju.

Slijedom toga tužitelj smatra da je postupljeno unatoč i protivno definiranom u Analizi tržišta prema kojoj je dužan operatorima korisnicima osigurati osnovnu razinu ostvarivanja usluge. Svi drugi uvjeti eventualno mogu biti predmet komercijalnog dogovora između tužitelja i operatora korisnika. Tuženik je donio odluku suprotnu tome, odnosno postupio na nezakonit način već time što je nametnuo tužitelju drugačije uvjete od onih već propisanih Standardnom ponudom kojom se omogućuje i jamči osnovna razina usluge.

S tim u vezi tužitelj smatra da tuženik nije pravilno primijenio mjerodavno pravo, odnosno da je u konkretnom slučaju postupio protivno pravilima reguliranim Zakonom o elektroničkim komunikacijama, te je u cijelosti navedenom točkom odluke izmijenio postojeću regulatornu obvezu. Prethodno tome da nije proveo analizu tržišta u svrhu ocjene djelotvornosti tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, niti druge radnje koje bi ukazale i utvrdile nedostatnu djelotvornost tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu sukladno pobliže navedenim odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama.

Time je zaključuje tužitelj izostala pravna osnova za nametanje tužitelju obveze, odnosno smatra da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za izmjenu postojećih i obvezu novih regulatornih obveza tužitelju. Ovo osobito jer se prema članku 56. stavku 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama regulatorne obveze moraju temeljiti na prirodi utvrđenog nedostatka na tržištu, te moraju biti razmjerne i opravdane s obzirom na regulatorna načela i ciljeve.

Tužitelj smatra da u predmetnom slučaju regulacija koju nalaže tuženik nije razmjerna niti opravdana obzirom na cilj koji želi time postići. Konačno ističe da nakon 2009. godine, odnosno od dana donošenja odluke tuženika nije niti sa jednim operatorom korisnikom s kojim ima potpisan ugovor o izdvojenom pristupu lokalnoj petlji koji proizlazi iz Standardne ponude potpisao ugovor temeljem kojeg bi operatorima korisnicima pružao usluge (uključujući i uslugu otklona kvara/smetnji) pod boljim uvjetima od onih koji su već propisani Standardnom ponudom.

Na naprijed opisani način tužitelj smatra da je tuženik postupio protivno ne samo odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama već i protivno načelu zakonitosti propisanim člankom 5. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku.

Dodaje da se postavlja uopće pitanje svrhe i cilja odluke o analizi tržišta ukoliko ista nije i pravno obvezujući okvir regulatornih mjera koji operatoru sa značajnom tržišnom snagom daju određenu razinu pravne sigurnosti. Suprotno tome može se zaključiti da je pobijana odluka tuženika ne samo nepredvidiva već se istom ne poštuje pravna sigurnost koja je usko povezana sa već navedenim načelom zakonitosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku.

Tužitelj u tužbi navedeni dio odluke tuženika izričito pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, te povrede pravila postupka. Dodaje da traži od suda postupanje na način da odgovarajuće primjeni odredbe Zakona o upravnim sporovima koje se odnose na rješavanje upravnog spora pred prvostupanjskim sudom. S time u vezi obzirom na složenost upravne stvari, a radi razjašnjenja predmetne stvari, te što boljeg razumijevanja bitnih činjenica i okolnosti predlaže Sudu održavanje usmene rasprave.

Zaključno tužitelj predlaže da Visoki upravni sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi točku 1.6. Odluke tuženika klasa: UP/I-344-01/13-05/39, urbroj: 376-11-14-9 od 25. ožujka 2014.

U odgovoru na tužbu tuženik iscrpno navodi razloge zbog kojih smatra tužbene navode neosnovanima, ostajući pri tome u cijelosti kod razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, pa predlaže Sudu da tužbu tužitelja odbije.

Zainteresirana osoba OT-Optima Telekom d.d. u odgovoru na tužbu navodi iscrpne razloge zbog kojih smatra da je osporena odluka tuženika i u dijelu koji tužitelj pobija u tužbi donesena upravo sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, te u skladu s datom ovlasti tim zakonom, jer tuženik ukoliko ocijeni potrebnim,